

การสำรวจภาวะการทำงาน ของประชากร จังหวัดสุพรรณบุรี

ไตรมาสที่ 4 : ตุลาคม - ธันวาคม 2566

สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี
สำนักงานแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดสุพรรณบุรี

ไตรมาสที่ 4 : ตุลาคม – ธันวาคม 2566

สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง	<p>สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี อาคารศูนย์ราชการ ศาลากลางจังหวัด ชั้น 3 อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี 72000 โทรศัพท์ 0 3553 5421 โทรสาร 0 3553 5422 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : suphan@nso.go.th</p>
หน่วยงานที่เผยแพร่	<p>กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดีชั้น 2 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทร. 0 2143 1323 ต่อ 17496 โทรสาร 0 2143 8132 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : binfopub@nso.go.th</p>
ปีที่จัดพิมพ์	2567
จัดพิมพ์โดย	สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี

คำนำ

สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี ได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 – 2516 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรวจนอกฤดูกาลเกษตรระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูกาลเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 – 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 – 2543 ทำการสำรวจเพิ่มอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส เพื่อสนองความต้องการใช้ข้อมูลในระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ขยาย ตัวอย่างและนำเสนอข้อมูลเป็นระดับจังหวัด ทั้งนี้ตั้งแต่ พ.ศ. 2537 เป็นต้นมา

สำหรับการสำรวจตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป ได้ดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส และได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไป เป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงาน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ และปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

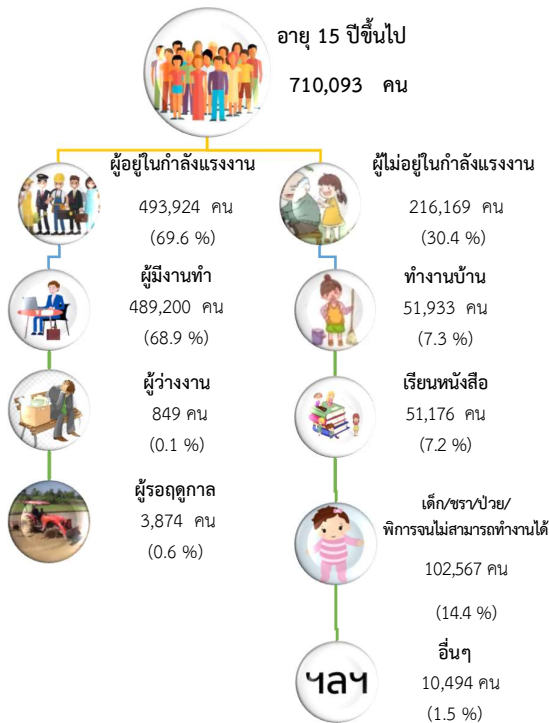
รายงานผลการสำรวจฉบับนี้ เป็นรายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 4 ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจในเดือนตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2566

เนื่องจากข้อมูลที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ได้มาจากการสำรวจด้วยระเบียบวิธีตัวอย่าง ซึ่งอาจมีความคลาดเคลื่อนจากการเลือกตัวอย่างและความคลาดเคลื่อนอื่นๆ รวมอยู่ด้วย จึงขอให้ผู้ใช้ข้อมูล ได้คำนึงเรื่องนี้ในการใช้ตัวเลขด้วย

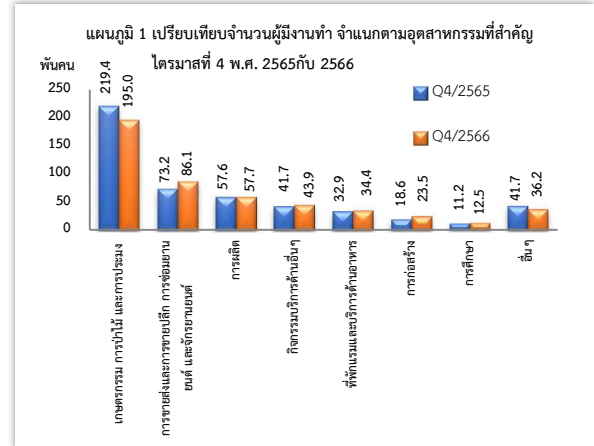
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2566

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร

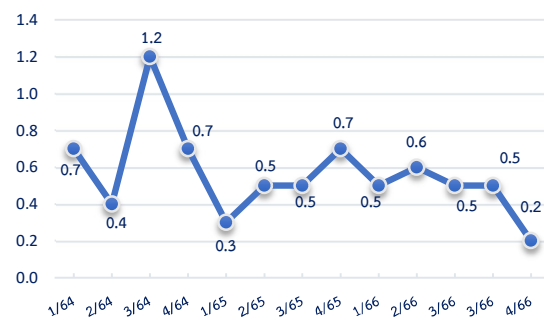

สำนักงานสถิติจังหวัดสุพรรณบุรี ได้สำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาสที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2566 เพื่อให้ทราบถึงภาวะการทำงานและอัตราการว่างงานของประชากร ซึ่งสรุปได้ดังนี้ จากจำนวนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 710,093 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 493,924 คน (ประกอบด้วยผู้มีงานทำ 489,200 คน ผู้ว่างงาน 849 คนและผู้รอดฤดูกาล 3,874 คน) และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานอีก 216,169 คน (ประกอบด้วยผู้ทำงานบ้าน 51,933 คน ผู้เรียนหนังสือ 51,176 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 102,567 คน และอื่นๆ จำนวน 10,494 คน)

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่ 4 ของปี 2565 พบว่าผู้มีงานลดลง 7,324 คน หรือลดลงร้อยละ 1.5 (จาก 496,524 คน เป็น 489,200 คน) โดยผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรมลดลงประมาณ 24,452 คน (จาก 219,460 คน เป็น 195,008 คน) หรือลดลงร้อยละ 11.1 และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นประมาณ 17,128 คน (จาก 277,064 คนเป็น 294,192 คน) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2

แผนภูมิ 2 อัตราการว่างงานของประชากร เป็นรายไตรมาส พ.ศ. 2564 - 2566

สำหรับอัตราการว่างงานของประชากร หมายถึง สัดส่วนของผู้ว่างงานต่อจำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน เมื่อเปรียบเทียบในช่วงเวลาเดียวกันของรายไตรมาสที่ 4 ปี 2566 พบว่า อัตราการว่างงานลดลงจาก ร้อยละ 0.7 เป็นร้อยละ 0.2

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ค
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	จ
สารบัญแผนภูมิ	ฅ
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์ แนวคิด คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 ผลการสำรวจที่สำคัญ	9
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	9
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	10
3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ	11
3.1 อาชีพ	11
3.2 อุตสาหกรรม	11
3.3 สถานภาพการทำงาน	12
3.4 การศึกษา	12
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงาน	13
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	17
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	21

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิ 1 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามเพศ	9
แผนภูมิ 2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ	10
แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	11
แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	12

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	10
ตาราง ข อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ	10
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	13
ตาราง ง จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ	13

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนืองครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นโดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรก ได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วยและตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้นและเร่งด่วนขึ้น ในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือ ข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญเพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลของการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือนโดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้นเนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกันได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงานจาก 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจัดจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรมและสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบันเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาล มารวมเป็นในเขตเทศบาล เนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศและในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คຸ້ມຮວມ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. ສັບດາກໜ່ວຍການສຳຮວງ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 “ระหว่าง 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึง วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

4. ຄຳອີບາຍຄັບພັດ/ແນວຄິດ/ຄຳຈຳກັດຄວາມ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ใน

การสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

ຄຳນິຍາມທີ່ສຳຄັນໆທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຮວງມີດັ່ງນີ້

ຜູ້ມີງານທຳ

ຜູ້ມີງານທຳ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະໃນສັບດາກໜ່ວຍການສຳຮວງມີລັກສະນະ ອຳນວຍໜຶ່ງອຳນວຍໄດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ດ້ານງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ 1 ຊົ່ວໂມງຂຶ້ນໄປ ໂດຍ ດ້ານງານຄ່າຈ້າງ ຈົນເດືອນ ຜົນກຳໄລ ຈົນປັດຜົນ ຄ່າຕອບແທນທີ່ມີລັກສະນະອຳນວຍອຳນວຍໄດ ສຳລັບຜົນງານທີ່ ທຳ ເປັນເງິນສົດຫຼືສິນສິນຂອງ

2. ບໍ່ໄດ້ທຳງານ ຫຼືທຳງານນ້ອຍກວ່າ 1 ຊົ່ວໂມງ ແຕ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ມີລັກສະນະອຳນວຍໜຶ່ງອຳນວຍໄດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ຊຶ່ງຈະຄືວ່າເປັນ ຜູ້ທີ່ປັດມີງານປະຈຳ)

2.1 ຍັງໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຄ່າຈ້າງ ຫຼື ຜົນສະໜັບສະໜູນອື່ນໆ ຫຼືຜົນກຳໄລຈາກງານຫຼືອຸຮົກຊິດໃນ ສະໜອງທີ່ບໍ່ໄດ້ທຳງານ

2.2 ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຄ່າຈ້າງຫຼື ຜົນສະໜັບສະໜູນອື່ນໆ ຫຼືຜົນກຳໄລຈາກງານຫຼືອຸຮົກຊິດ ໃນ ສະໜອງທີ່ບໍ່ໄດ້ທຳງານ ແຕ່ຍັງມີງານຫຼືອຸຮົກຊິດທີ່ຈະ ກັບໄປທຳ

3. ທຳງານອຳນວຍໜ້ອຍ 1 ຊົ່ວໂມງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄ່າຈ້າງໃນວິສາຫະກິດຫຼືໂຮງຮຸກເກງຂອງຫົວໜ້າ ສະໜອງຫຼືຂອງສະມາຊິກໃນສະໜອງ

ຜູ້ວ່າງງານ

ຜູ້ວ່າງງານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ແລະໃນສັບດາກໜ່ວຍການສຳຮວງມີລັກສະນະອຳນວຍໜຶ່ງ ອຳນວຍໄດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ไม่ได้ทำงานและไม่มียางประจำแต่ได้ทำงานสมัครงานหรือรอการบรรจุในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์

2. ไม่ได้ทำงานและไม่มียางประจำ และไม่ได้ทำงานทำในระหว่าง 30 วันก่อนวันสัมภาษณ์ แต่พร้อมที่จะทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

ผู้เสมือนว่างงาน

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตรทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

กำลังแรงงานปัจจุบัน

กำลังแรงงานปัจจุบัน หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีงานทำหรือว่างงาน ตามคำนิยามที่ได้รับข้างต้น

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำ หรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสมเพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตร หรือธุรกิจซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือน หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือเป็นผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ได้รับข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไป หรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร

ส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน

7. ทำงานให้แก่องค์กร หรือสถาบันการกุศลต่างๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอย่างใด

8. ไม่พร้อมที่จะทำงาน เนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใดซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงาน เป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับ บุคคลที่ใน 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์มีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพ ให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงทำงานมากที่สุดถ้าชั่วโมงทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากัน ให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมานานที่สุด การจัดจำแนกประเภทอาชีพตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation : ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

(ระหว่างปี 2544 - 2553 ใช้การจัดประเภทอาชีพตามมาตรฐานสากล ฉบับแปล จาก International Standard Classification of Occupation (ISCO-1988) ส่วนก่อนหน้าใช้ฉบับแปล จาก ISCO – 58)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการ โดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ใน 7 วันก่อนวันสัมภาษณ์ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่างให้บันทึกอุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ ส่วนการจัดจำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2554 ใช้ตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) ปี 2552 (ฉบับปรับปรุงโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ)

(ระหว่างปี 2544 - 2553 ใช้การจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภทตามมาตรฐานสากล ตามเอกสารอ้างอิงจาก International Standard Industrial Classification

of All Economic Activities, (ISIC Rev. 3) 1989 ส่วนก่อนหน้าใช้ ISIC ฉบับปี 1958)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2564 ให้บันทึกสถานภาพการทำงาน ใช้ตามมาตรฐานการจัดจำแนกสถานภาพการทำงานตามสากลที่จัดทำโดย กลุ่มมาตรฐานสถิติสำนักงานนโยบายและวิชาการสถิติ ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติได้สอดคล้องกันในทุกโครงการ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. **นายจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. **ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง** หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้าง ลูกจ้าง ที่เป็นการจ้างบนพื้นฐานของความต่อเนื่องเพื่อมาทำงานให้ในระหว่างคาบเวลา อ้างอิงแต่สามารถจ้างลูกจ้างที่ไม่ใช่การจ้างงานอย่างต่อเนื่องได้แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝากงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. **ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง** หมายถึง ผู้ที่ทำ “งานส่วนตัว” ในสถานประกอบการที่เน้นกลไกเพื่อการตลาดที่ดำเนินงานโดยบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันและอาศัยอยู่ครัวเรือนเดียวกันโดยไม่ได้รับค่าจ้าง แต่บุคคลดังกล่าวไม่อยู่ในฐานะของหุ้นส่วน เนื่องจากระดับของความรับผิดชอบที่มีต่อสถานประกอบการไม่อยู่ในระดับของความเป็นผู้นำ ทั้งในแง่ของเวลาการทำงานหรือปัจจัยอื่น ๆ (ในกรณีของผู้ที่ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในธุรกิจที่ดำเนินงานโดยบุคคลที่มี

ความสัมพันธ์กันแต่ไม่ได้อาศัยอยู่ใน คริวเรือเดียวกัน ข้อกำหนดที่ว่า “อาศัยอยู่ในคริวเรือเดียวกัน” สามารถตัดออกได้)

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงิน หรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนลูกจ้างประจำ และชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้รับจ้างทำงานบ้าน

ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2564 เป็นต้นไป โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (สรจ.) มีการปรับแนวคิดการจัดจำแนกสถานภาพการทำงานในส่วนของ “ผู้รับจ้างทำงานหลายเจ้า” หมายถึง ผู้มีอาชีพรับจ้างที่มีมูลค่าการลงทุนในสินค้า อุปกรณ์ หรือเครื่องจักร น้อย หรือไม่มีเลย (คนรับจ้างที่ใช้แรงกายเป็นหลัก) เช่น คนรับจ้างทั่วไป ผู้รับจ้างทั่วไปในภาคการเกษตร คนรับจ้างชิ้นฝัก เป็นต้น ให้จัดเป็นผู้ทำงานส่วนตัว โดยไม่มีลูกจ้างเหมือนโครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน (สศส.) เนื่องจากได้ทราบถึงปริมาณของผู้รับจ้างทำงานหลายเจ้า และนำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ และศึกษาการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเปรียบเทียบข้อมูลสำหรับการพยากรณ์ย้อนหลัง (Back Casting) เรียบร้อยแล้ว สำหรับเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง

ดังกล่าว ดังนั้น - ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชน หรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้ง ลูกจ้างในคริวเรือ เป็นลูกจ้างเอกชนที่มีนายจ้างประจำเพียงคนเดียว – ทำงานส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้รับจ้างทำงานหลายเจ้าและผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไร หรือส่วนแบ่งและไม่ได้จ้างลูกจ้างที่เป็นการจ้างบนพื้นฐานของความต่อเนื่องเพื่อมาทำงานให้ในระหว่างคาบเวลาอ้างอิง แต่สามารถจ้างลูกจ้างที่ไม่ใช่การจ้างงานอย่างต่อเนื่องได้ (เมื่องานเสร็จสามารถเลิกจ้างลูกจ้างได้ เพราะมีการทำสัญญาจ้างงานเป็นงานๆไปไม่ต่อเนื่อง) แต่อาจมีสมาชิกในคริวเรือ หรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงานโดยไม่ได้รับ ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน การขาย งานอื่นๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน (การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ สำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ. 2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงานของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำงานถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแฉงนั้บ

คาบการแฉงนั้บ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือน ตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1 - 12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหารและจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพโดยไม่เกี่ยวกับผู้ใดซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกันหรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกัน จัดหา และใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคลอาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือนซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกันในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่เป็น

สัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือในหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมรวมของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ระดับการศึกษาที่สำเร็จและสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ดังนี้

1. การศึกษาที่สำเร็จ หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ ในระดับต่าง ๆ ที่จำแนก ดังนี้

1.1 ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

1.2 ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

1.3 ประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

1.4 มัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

1.5 มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย

- **สามัญศึกษา** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

- **การศึกษาทางศาสนา** พุทธศึกษา พระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา/แผนกบาลี การศึกษาทางศาสนาอิสลามศึกษา

- **อาชีวศึกษา** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพ ที่เรียนต่อ จากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือ

เทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า เช่น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา (การฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า ได้แก่ ประกาศนียบัตรครู ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.ก.ศ.) ประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ปป.) ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษประถม (พป.) ประกาศนียบัตรครูพลศึกษา (พท.) ประกาศนียบัตรจังหวัดครู ประกาศนียบัตรประโยคครู (ป.) ประกาศนียบัตรครู (อาชีวศึกษา) ประกาศนียบัตรครูช่างประโยคประถม (ปปช.)

- ประกาศนียบัตรระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายแต่ต่ำกว่าอนุปริญญา (ประกาศนียบัตรวิชาชีพพิเศษ)

1.6 ระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (อนุปริญญา) ประกอบด้วย

- **สามัญศึกษา** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาหรือสายวิชาการ โดยได้รับวุฒิบัณฑิตระดับอนุปริญญา

- **อาชีวศึกษา** หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา หรือสายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค(ปวท.) ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ปกศ.สูง)

1.7 ระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากทุกสถาบันการศึกษา

1.8 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปริญญาเอก

1.9 การศึกษาอื่น ๆ ได้แก่ หลักสูตรที่ไม่ได้วุฒิการศึกษา เช่น หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น การศึกษาปอเนาะ การศึกษาที่เทียบระดับไม่ได้ เช่น การศึกษาทางศาสนา อิสลามศึกษา แผนกวิชาศาสนาอิสลามและเรียนแต่ไม่ทราบระดับการศึกษา

2 สาขาวิชาที่สำเร็จ หมายถึง สาขาวิชา คณะ หรือแผนก ที่เรียนสำเร็จตามประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร

บทที่ 2

ผลการสำรวจที่สำคัญ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดสุพรรณบุรี โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1 – 12 ของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม พ.ศ.2566 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 4 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการมีงานทำ การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดสุพรรณบุรี

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประมาณ 710,093 คนซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 493,924 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 ของประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 216,169 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.4

สำหรับผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด 493,924 คน ประกอบด้วย

1. ผู้มีงานทำ มีประมาณ 489,200 คน หรือร้อยละ 68.9 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
2. ผู้ว่างงาน หมายถึง ผู้ที่ไม่มีมีงานทำ และพร้อมที่จะทำงานมีประมาณ 849 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.1
3. ผู้ที่รอฤดูกาล จำนวน 3,874 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.6 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีประมาณ 216,169 คน หรือร้อยละ 30.4 ของผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งประกอบด้วย ทำงานบ้าน มีประมาณ 51,933 คน หรือร้อยละ 7.3 เรียนหนังสือ มีประมาณ 51,176 คน หรือร้อยละ 7.2 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้มีประมาณ 102,567 คน หรือร้อยละ 14.4 และ อื่นๆ มีประมาณ 10,494 คน หรือร้อยละ 1.5

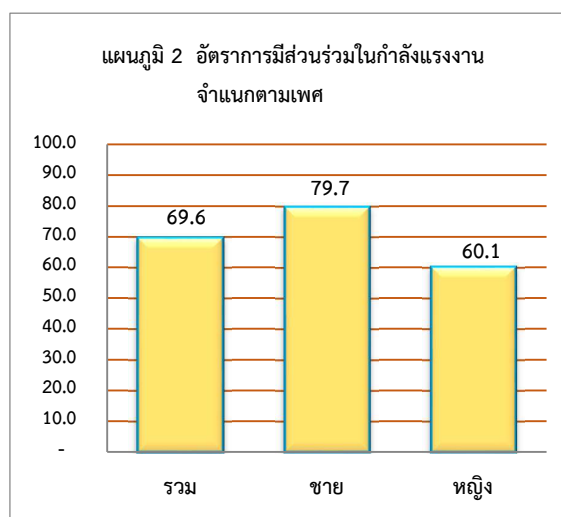
ตาราง ก จำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	710,093	343,138	366,955
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	493,924	273,372	220,552
1.1 ผู้มีงานทำ	489,200	271,065	218,135
1.2 ผู้ว่างงาน	849	608	241
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	3,874	1,698	2,176
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	216,169	69,766	146,403
อัตราการว่างงาน	0.2	0.2	0.1

$$\text{อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$$

2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

สำหรับอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานพบว่าจังหวัดสุพรรณบุรี มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน ร้อยละ 69.6 เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าเพศชายสูงกว่าเพศหญิง (ชายร้อยละ 79.7 และหญิงร้อยละ 60.1)

ตาราง ข อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ประชากรผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน
ยอดรวม	710,093	493,924	69.6
ชาย	343,138	273,372	79.7
หญิง	366,955	220,552	60.1

3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ

ประชากรของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีงานทำ ทั้งหมดประมาณ 489,200 คนนั้น พบว่าเป็นชาย ประมาณ 271,065 คน หรือร้อยละ 79.0 และหญิง ประมาณ 218,135 คน หรือร้อยละ 59.4 ของจำนวน ผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

สำหรับอาชีพของผู้มีงานทำ จากผลการ สสำรวจพบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ 5 อันดับแรกทำงาน เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมงมากที่สุด มีประมาณ 185,943 คน หรือร้อยละ 38.0 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 40.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 34.6) รองลงมา เป็นพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด มีประมาณ 96,949 คน หรือร้อยละ 19.8 โดยสัดส่วน ของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 28.2 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 13.1) อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ มีประมาณ 76,528 คน หรือ ร้อยละ 15.6 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 17.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 12.9) เป็น ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจ การค้าที่เกี่ยวข้อง มีประมาณ 58,218 คน หรือ ร้อยละ 11.9 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 15.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.0) ผู้ปฏิบัติการ โรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการ ประกอบ มีประมาณ 23,547 คน หรือร้อยละ 4.8 โดย สัดส่วนชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 7.1 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 2.0) ที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 6.0 กระจาย อยู่ในอาชีพอื่น ๆ

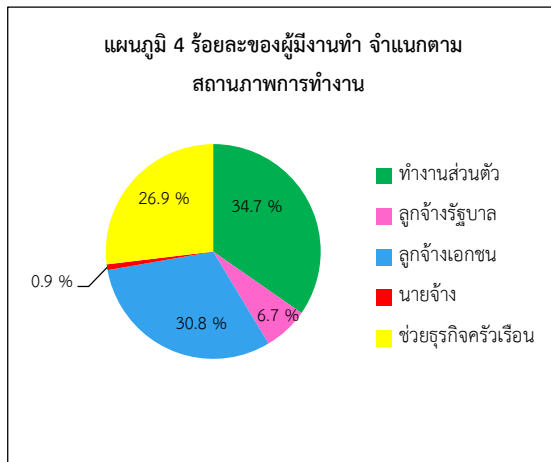
3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรม หรือประเภทกิจการของสถานที่ที่มีงานทำอยู่นั้น พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ 5 อันดับแรกทำงาน ในสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง มีประมาณ 195,008 คน หรือร้อยละ 39.9 โดย สัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 42.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 36.0) รองลงมาคือทำงาน ในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อม ยานยนต์ และจักรยานยนต์ มีประมาณ 86,096 คน หรือร้อยละ 17.6 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 21.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.7) สาขา การผลิต มีประมาณ 57,657 คน หรือร้อยละ 11.8 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 12.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 11.5) สาขากิจกรรมบริการ ด้านอื่นๆ มีประมาณ 43,869 คน หรือร้อยละ 9.0 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 10.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.2) สาขาที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร มีประมาณ 34,374 คน หรือร้อยละ 7.0 โดย สัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 10.2 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 4.5) และที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 14.7 กระจายอยู่ในสาขาอื่นๆ

3.3 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดประมาณ 489,200 คน ส่วนใหญ่ทำงานส่วนตัวประมาณ 169,840 คน หรือร้อยละ 34.7 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 36.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32.9) รองลงมาคือลูกจ้างเอกชนประมาณ 150,766 คน หรือร้อยละ 30.8 โดยสัดส่วนของ ชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 33.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 27.4) ช่วยธุรกิจในครัวเรือนประมาณ 131,446 คน หรือร้อยละ 26.9 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 29.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 24.4) ลูกจ้างรัฐบาลประมาณ 32,798 คน หรือร้อยละ 6.7 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย(ร้อยละ 9.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 4.8) นายจ้างประมาณ 4,202 คน หรือร้อยละ 0.9 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 1.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 0.7)

3.4 การศึกษา

สำหรับ ระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำพบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีประมาณ 152,293 คน หรือร้อยละ 31.1 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 33.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 28.1) รองลงมาคือ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีประมาณ 122,940คน หรือร้อยละ 25.1 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง(ร้อยละ 30.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.0) สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา มีประมาณ 71,235 คน หรือร้อยละ 14.6 โดยสัดส่วน

ของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 15.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 13.5) สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มีประมาณ 79,509 คน หรือร้อยละ 16.3 โดย สัดส่วน ของหญิง สูงกว่าชาย(ร้อยละ 19.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.1) สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีประมาณ 57,645 คน หรือร้อยละ 11.8 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 16.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.9) ที่เหลือร้อยละ 1.1 ไม่มี/ไม่ทราบการศึกษา

3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ข้อมูลเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน พิจารณาจากจำนวนผู้มีงานทำ และข้อมูลชั่วโมงทำงานได้รวม ชั่วโมงทำงานในทุกออาชีพ

ในจำนวนผู้มีงานทำ 489,200 คน เป็นผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 40-49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป มีประมาณ 301,557 คน หรือร้อยละ 61.6 โดย สัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 65.3 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 57.2) ผู้ที่ทำงาน 35-39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีประมาณ 76,845 คน หรือร้อยละ 15.7 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 18.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 13.8) ผู้ที่ทำงาน 20-29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีประมาณ 57,506 คน หรือร้อยละ 11.8 โดยสัดส่วนหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 12.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 11.0) ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 30-34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีประมาณ 24,096 คน หรือร้อยละ 4.9 โดยสัดส่วนชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 5.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 4.3) ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ มีประมาณ 13,223 คน หรือร้อยละ 2.7 โดยสัดส่วนหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 4.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 1.3) ผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมง มีประมาณ 10,065 คน หรือร้อยละ 2.1 โดยสัดส่วนของชายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 2.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 1.7) ส่วนผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 10-19 ชั่วโมง มีประมาณ 4,546 คน หรือร้อยละ 0.9 โดยสัดส่วนหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 1.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 0.8)

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	489,200	100.0	271,065	100.0	218,135	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	10,065	2.1	6,382	2.4	3,684	1.7
2. 1 - 9 ชั่วโมง	1,361	0.3	-	-	1,361	0.6
3. 10 - 19 ชั่วโมง	4,546	0.9	2,234	0.8	2,313	1.1
4. 20 - 29 ชั่วโมง	57,506	11.8	29,935	11.0	27,571	12.6
5. 30 - 34 ชั่วโมง	24,096	4.9	14,612	5.4	9,484	4.3
6. 35 - 39 ชั่วโมง	76,845	15.7	37,445	13.8	39,400	18.1
7. 40 - 49 ชั่วโมง	301,557	61.6	176,875	65.3	124,682	57.2
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	13,223	2.7	3,584	1.3	9,640	4.4

4. การว่างงาน

ไตรมาสนี้มีประชากรของจังหวัดสุพรรณบุรีที่ว่างงานทั้งสิ้น 849 คน เป็นชาย 608 คน และหญิง 241 คน

สำหรับอัตราการว่างงานของประชากรพบว่า จังหวัดสุพรรณบุรีมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.2 เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างเพศ พบว่าอัตราการว่างงาน เป็นชายร้อยละ 0.2 และหญิงร้อยละ 0.1

ตาราง ง จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตรา
ยอดรวม	493,924	849	0.2
ชาย	273,372	608	0.2
หญิง	220,552	241	0.1

$$\text{หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน} = \frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน}}$$

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก

ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ คริวเรือนส่วนบุคคลและคริวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคริวเรือนคนงานที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น คริวเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

การสำรวจแต่ละเดือน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการสำรวจในทุกจังหวัดทั่วประเทศแผนการเลือกตัวอย่างที่ใช้เป็นแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง คือ เขตแดนนับ (Enumeration Area : EA) จำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากทั้งสิ้นจำนวน 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง คือ คริวเรือนส่วนบุคคลและสมาชิกในคริวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคริวเรือนคนงาน จำนวน 27,960 ตัวอย่างคริวเรือน หรือคิดเป็นจำนวนประชาชนตัวอย่างประมาณ 95,000 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนสามารถนำเสนอผลการสำรวจในระดับภาค (กรุงเทพมหานคร และ 4 ภาค) โดยจำแนกตามเขตการปกครอง คือ ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล แต่ไม่เพียงพอสำหรับนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ที่ย่อยกว่านี้ สำหรับการนำเสนอผลการสำรวจในระดับจังหวัดได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจ จำนวน 3 เดือน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจระดับจังหวัดในไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2565 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนเมษายน พฤษภาคม และมิถุนายน 2565 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดสุพรรณบุรี ใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 72 EA ตัวอย่างหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง จำนวน 1,152 คริวเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์หัวหน้าคริวเรือนหรือสมาชิกในคริวเรือนตัวอย่างโดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ/สำนักงานสถิติจังหวัด โดยผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางแนวทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างมาประมาณค่า โดยมีการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักคำนวณได้จากสูตรการประมาณค่าที่สอดคล้องกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณประชากรใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. คาบการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1-12 ของเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2565

3. การปิดตัวเลข

ข้อมูลในตารางสถิติที่นำเสนอในรายงานฉบับนี้ เป็นค่าประมาณที่ได้จากการถ่วงน้ำหนักซึ่งผลรวมจากยอดย่อยในแต่ละรายการอาจไม่เท่ากับยอดรวม ทั้งนี้เนื่องจากการปัดเศษทศนิยมโดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

สารบัญตารางสถิติ

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	25
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	26
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	27
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	28
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	29
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	30
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	31
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ	32

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	710,093	343,138	366,955
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	493,924	273,372	220,552
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	490,049	271,674	218,376
1.1.1 ผู้มีงานทำ	489,200	271,065	218,135
1.1.2 ผู้ว่างงาน	849	608	241
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	3,874	1,698	2,176
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	216,169	69,766	146,403
2.1 ทำงานบ้าน	51,933	3,982	47,951
2.2 เรียนหนังสือ	51,176	24,597	26,579
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	102,567	35,874	66,693
2.4 อื่นๆ	10,494	5,314	5,180
		ร้อยละ	
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	69.6	79.7	60.1
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	69.0	79.2	59.5
1.1.1 ผู้มีงานทำ	68.9	79.0	59.4
1.1.2 ผู้ว่างงาน	0.1	0.2	0.1
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.6	0.5	0.6
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	30.4	20.3	39.9
2.1 ทำงานบ้าน	7.3	1.2	13.1
2.2 เรียนหนังสือ	7.2	7.2	7.2
2.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้	14.4	10.4	18.2
2.4 อื่นๆ	1.5	1.5	1.4

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	710,093	343,138	366,955
1. ไม่มีการศึกษา	12,046	3,287	8,759
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	163,366	63,552	99,813
3. ประถมศึกษา	191,322	104,920	86,402
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	171,931	98,645	73,286
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	100,468	45,741	54,727
5.1 สายสามัญ	76,120	34,559	41,561
5.2 สายอาชีวศึกษา	24,348	11,182	13,166
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	68,048	25,636	42,415
6.1 สายวิชาการ	33,086	9,819	23,268
6.2 สายวิชาชีพ	20,893	11,392	9,502
6.3 สายวิชาการศึกษา	14,069	4,425	9,645
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	2,912	1,358	1,554
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	1.7	1.0	2.4
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	23.0	18.5	27.2
3. ประถมศึกษา	27.0	30.6	23.5
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	24.2	28.7	20.0
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	14.1	13.3	14.9
5.1 สายสามัญ	10.7	10.1	11.3
5.2 สายอาชีวศึกษา	3.4	3.2	3.6
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	9.6	7.5	11.6
6.1 สายวิชาการ	4.7	2.9	6.4
6.2 สายวิชาชีพ	2.9	3.3	2.6
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.0	1.3	2.6
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.4	0.4	0.4

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	489,200	271,065	218,135
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	5,798	3,474	2,324
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	19,068	5,825	13,243
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	9,760	4,418	5,342
4. เสมียน	13,389	861	12,528
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	96,949	35,520	61,429
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	185,943	110,488	75,454
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	58,218	42,904	15,314
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	23,547	19,138	4,410
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	76,528	48,437	28,090
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	1.2	1.3	1.1
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	3.9	2.1	6.1
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	2.0	1.6	2.4
4. เสมียน	2.8	0.3	5.7
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	19.8	13.1	28.2
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร และการประมง	38.0	40.8	34.6
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	11.9	15.8	7.0
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	4.8	7.1	2.0
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขายและการให้บริการ	15.6	17.9	12.9
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	489,200	271,065	218,135
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	195,008	116,372	78,636
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1,116	506	611
3. การผลิต	57,657	31,113	26,545
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	621	287	334
5. การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	-	-	-
6. การก่อสร้าง	23,480	20,584	2,897
7. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	86,096	39,957	46,138
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	3,705	3,705	-
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	34,374	12,152	22,222
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	-
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1,091	790	301
12. กิจการอสังหาริมทรัพย์	811	436	375
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	1,356	510	847
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	1,153	646	507
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	14,236	8,135	6,101
16. การศึกษา	12,491	3,792	8,699
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	6,224	734	5,489
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	4,091	3,259	832
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	43,869	28,089	15,781
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	1,821	-	1,821
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	39.9	42.9	36.0
2. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0.2	0.2	0.3
3. การผลิต	11.8	11.5	12.2
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	0.1	0.1	0.2
5. การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	-	-	-
6. การก่อสร้าง	4.8	7.6	1.3
7. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์	17.6	14.7	21.2
8. การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	0.8	1.4	-
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	7.0	4.5	10.2
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-	-	-
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.2	0.3	0.1
12. กิจการอสังหาริมทรัพย์	0.2	0.2	0.2
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0.3	0.2	0.4
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	0.2	0.2	0.2
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	2.9	3.0	2.8
16. การศึกษา	2.5	1.4	4.0
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1.3	0.3	2.5
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.8	1.2	0.4
19. กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	9.0	10.3	7.2
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน	0.4	-	0.8
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-

-- มีข้อมูลจำนวนเล็กน้อย

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	489,200	271,065	218,135
1. นายจ้าง	4,202	2,740	1,462
2. ลูกจ้างรัฐบาล	32,798	13,040	19,758
3. ลูกจ้างเอกชน	150,766	91,061	59,705
4. ทำงานส่วนตัว	169,840	98,042	71,798
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	131,446	66,182	65,264
6. การรวมกลุ่ม	149	-	149
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	0.9	1.0	0.7
2. ลูกจ้างรัฐบาล	6.7	4.8	9.0
3. ลูกจ้างเอกชน	30.8	33.6	27.4
4. ทำงานส่วนตัว	34.7	36.2	32.9
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	26.9	24.4	29.9
6. การรวมกลุ่ม	--	-	0.1

-- มีข้อมูลจำนวนเล็กน้อย

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	489,200	271,065	218,135
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	10,065	6,382	3,684
2. 1-9 ชั่วโมง	1,361	-	1,361
3. 10-19 ชั่วโมง	4,546	2,234	2,313
4. 20-29 ชั่วโมง	57,506	29,935	27,571
5. 30-34 ชั่วโมง	24,096	14,612	9,484
6. 35-39 ชั่วโมง	76,845	37,445	39,400
7. 40-49 ชั่วโมง	301,557	176,875	124,682
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	13,223	3,584	9,640
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	2.1	2.4	1.7
2. 1-9 ชั่วโมง	0.3	-	0.6
3. 10-19 ชั่วโมง	0.9	0.8	1.1
4. 20-29 ชั่วโมง	11.8	11.0	12.6
5. 30-34 ชั่วโมง	4.9	5.4	4.3
6. 35-39 ชั่วโมง	15.7	13.8	18.1
7. 40-49 ชั่วโมง	61.6	65.3	57.2
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	2.7	1.3	4.4

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	489,200	271,065	218,135
1. ไม่มีการศึกษา	2,667	1,026	1,641
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	71,235	36,594	34,642
3. ประถมศึกษา	152,293	91,103	61,190
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	122,940	81,487	41,453
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	79,509	38,180	41,329
5.1 สายสามัญ	58,646	28,423	30,223
5.2 สายอาชีวศึกษา	20,863	9,757	11,106
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	57,645.00	21,318.00	36,325.00
6.1 สายวิชาการ	28,085	8,153	19,932
6.2 สายวิชาชีพ	18,066	10,030	8,035
6.3 สายวิชาการศึกษา	11,494	3,135	8,358
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	2,912	1,358	1,554
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	0.5	0.4	0.7
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	14.6	13.5	15.9
3. ประถมศึกษา	31.1	33.6	28.1
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	25.1	30.0	19.0
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	16.3	14.1	19.0
5.1 สายสามัญ	12.0	10.5	13.9
5.2 สายอาชีวศึกษา	4.3	3.6	5.1
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	11.8	7.9	16.6
6.1 สายวิชาการ	5.7	3.0	9.1
6.2 สายวิชาชีพ	3.7	3.7	3.7
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.4	1.2	3.8
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	0.6	0.5	0.7

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปัดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
		จำนวน	
ยอดรวม	21,041	11,754	9,288
ภาคเกษตร	15,689	8,164	7,525
นอกภาคเกษตร	5,352	3,590	1,763
		ร้อยละ	
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
ภาคเกษตร	74.6	69.5	81.0
นอกภาคเกษตร	25.4	30.5	19.0

หมายเหตุ : ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นจำนวนเต็ม โดยอิสระจากกัน

: ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงาน 0 - 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตร ทำงาน 0 - 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
<https://suphan.nso.go.th>